

Drieluik verkiezingen: Europees Parlement

Er zit veel 'Europa' in ons drinkwater

2019 was een echt verkiezingsjaar. In het vroege voorjaar de gecombineerde verkiezingen voor de Provinciale Staten en de besturen van de waterschappen en eind mei waren er Europese verkiezingen. In vorige edities van Waterspiegel bekeken we het belang van de waterschappen en van de provincies voor de drinkwatersector. Deze keer aandacht voor die andere belangrijke beleidsmaker: Brussel.

Op 23 mei 2019 werd er in Nederland gestemd voor het Europees Parlement (EP). In de afgelopen jaren is dit parlement, naast de ministers van de EU-lidstaten in de Raad, uitgegroeid tot een belangrijke machtsfactor in het Europese wetgevingsproces. De uitslag van de Europese verkiezingen heeft dus invloed op de positie van water in nieuwe EU-wetsvoorstellen en op de toekomst van bestaande EU-waterwetgeving, zoals de Kaderrichtlijn water, de Drinkwaterrichtlijn en de Richtlijn Stedelijk Afvalwater.

Bij de verkiezingen had Nederland 27 vertegenwoordigers in het EP, van bijna alle politieke partijen uit de Tweede Kamer. Nu de Brexit een feit is, komen daar drie extra zetels bij. De uitkomst van de Europese verkiezingen heeft uiteraard ook de politieke samenstelling van de nieuwe Europese Commissie bepaald.

Wat is voor de drinkwatersector eigenlijk het belang van 'Brussel'? En wat mogen de drinkwaterbedrijven verwachten van het Europees Parlement? Waterspiegel vroeg het aan acht nieuwe en 'oude' Europarlementariërs.

Anja Hazekamp – Partij voor de Dieren

Welke link heeft u met water?

‘Water is onmisbaar voor mensen, dieren en al het andere leven op aarde. In het Europees Parlement ben ik actief in drie vakcommissies waarin water een grote rol speelt: de milieucommissie, de landbouwcommissie en de visserijcommissie. Waterbeleid, maar bijvoorbeeld ook toelatingen van pesticiden en andere chemische stoffen, komen daar vaak aan de orde.’

‘Het verminderen van het aantal dieren in de vee-industrie heeft voor de Partij voor de Dieren hoge prioriteit. De huidige veehouderij is funest voor dierenwelzijn, voor ons leefmilieu en voor het klimaat. Fosfaat, stikstof en antibioticaresten, die voortkomen uit het houden van immense hoeveelheden dieren, vormen daarnaast een bedreiging voor ons grondwater. Dat komt nog bovenop het feit dat er heel veel water verspild wordt voor de productie van vlees.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘De Green Deal heeft aandacht voor problemen als watervervuiling. In 2021 komt de Europese Commissie naar eigen zeggen met een plan om lucht- en watervervuiling terug te brengen naar nul. Ook komt er een zogeheten ‘Farm to Fork’-strategie, die de voedselproductie moet verduurzamen door bijvoorbeeld het gifgebruik in

‘WATER IS ONMISBAAR VOOR MENSEN, DIEREN EN AL HET ANDERE LEVEN OP AARDE’

de landbouw te verminderen. De plannen zijn vooralsnog echter niet erg concreet of vooruitstrevend. En er wordt met geen woord gerept over de noodzaak om de vee-industrie in te krimpen. Als Europarlementariër zal ik de voortgang van de ‘Farm to Fork’-strategie op de voet volgen en ervoor zorgen dat het niet bij woorden en vage toekomstplannen blijft.’

Bronbescherming

Drinkwaterbedrijven moeten regelmatig stoppen met de inname van rivierwater voor de productie van drinkwater door normoverschrijdingen van bijvoorbeeld gewasbeschermingsmiddelen of opkomende stoffen. Soms gaat het daarbij om grensoverschrijdende vervuiling. *Hoe kunnen de drinkwaterbronnen beter worden beschermd via Europese milieuwetgeving, en kunnen deze regels ook grensoverschrijdende vervuiling effectief aanpakken?*

‘Het is schandalig dat drinkwater – een eerste levensbehoefte – in gevaar komt door lozingen van landbouwgif en andere chemische stoffen. Europa moet er beter op toezien dat landen zich houden aan de Kaderrichtlijn Water en aan andere EU-regels die bedoeld zijn om onze waterbronnen te beschermen. Als de huidige wetgeving niet voldoende blijkt, dan is het tevens de taak van Brussel om EU-wetgeving te verbeteren. Dat heb ik onlangs met schriftelijke vragen aangekaart bij de Europese Commissie.’

‘Daarnaast moeten de EU en de lidstaten meer doen tegen nieuwe stoffen als PFAS en GenX. Zolang niet duidelijk is wat de exacte gevolgen van gifstoffen zijn, moet het voorzorgsbeginsel gelden. Met andere woorden: niks lozen als je niet weet wat de gevolgen zijn voor mens, dier en milieu.’

Rob Rooker – Forum voor Democratie

Welke link heeft u met water?

‘Sinds vorig jaar ben ik lid van het Europees Parlement in Brussel. Daarnaast ben ik algemeen bestuurslid van Forum voor Democratie. Daarvoor ben ik jarenlang ondernemer geweest. Ten opzichte van andere EU-landen beschikken wij reeds over een strikte regelgeving wat betreft de kwaliteit van ons drinkwater. Voor schadelijke stoffen zijn strenge normen en richtwaarden opgesteld, waar elk drinkwaterbedrijf zich aan moet houden. Vandaar ook dat ik het belangrijk vond om deel uit te maken van de onderhandelingen met betrekking tot de EU Drinkwaterrichtlijn.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘Als Forum voor Democratie zijn we voor het in stand houden van de ecosystemen, het beschermen van de biodiversiteit, en voor maatregelen om onze wateren schoon te houden. Daar hebben we al stappen voor genomen. Daar is de Green Deal niet voor nodig. De Green Deal gaat niet over het behoud en het beschermen van de natuur, maar over het transformeren van onze economie. Het klimaat wordt misbruikt om meer macht naar Brussel over te hevelen.’

‘DE GREEN DEAL GAAT OVER HET TRANSFORMEREN VAN ONZE ECONOMIE’

EU Drinkwaterrichtlijn

U was een van de onderhandelaars namens het Europees Parlement bij de herziening van de EU Drinkwaterrichtlijn. *Hoe verliep dit onderhandelingsproces tussen het EP, de EU-lidstaten en de Europese Commissie, en bent u tevreden met de uitkomsten?*

‘Ik denk dat het belangrijk was voor Nederland om daar onze stem te doen gelden. Om ervoor te zorgen dat de Drinkwaterrichtlijn ook daadwerkelijk over de kwaliteit van het drinkwater zou gaan en dat daar niet andere dingen werden bijgehaald, zoals lekkage, informatievoorziening en toegang tot water. Bepaalde punten die echt vanuit het Nederlands belang geen onderdeel zouden moeten uitmaken van de Drinkwaterrichtlijn, zijn er ook daadwerkelijk uitgehaald of afgezwakt. We mogen daarom trots zijn op een geslaagd resultaat voor de Nederlandse drinkwaterbedrijven.’

Jan Huitema – VVD

Welke link heeft u met water?

‘Als boerenzoon ben ik sinds het begin van mijn carrière in het Europees Parlement actief bezorgd over de veiligheid en kwaliteit van het voedsel dat op onze eettafel komt. Maar ik vind het even belangrijk dat we in Europa overall veilig water uit de kraan kunnen drinken. Inmiddels ben ik al bijna zes jaar Europees Parlementslid voor de VVD in de liberale fractie Renew Europe.’

‘In de afgelopen jaren heb ik me actief ingezet voor nieuwe EU-wetgeving, die het mogelijk maakt om afvalwater te zuiveren en te gebruiken voor de irrigatie van landbouwgewassen. Verder ben ik op dit moment namens de Europese liberale fractie verantwoordelijk voor de Europese strategische aanpak van geneesmiddelenresten in het milieu. Dat is belangrijk, want resten die in ons water terechtkomen, kunnen bijvoorbeeld bijdragen aan antibioticaresistentie. Dat wil ik graag voorkomen.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘We staan voor een aantal grote uitdagingen als het gaat over klimaatverandering, ook op het gebied van water. Denk aan zoetwatertekorten of vervuiling van onze waterbronnen (door onder meer microplastics en medicijnresten). Deze aspecten komen allemaal

‘WE STAAN VOOR EEN AANTAL GROTE UITDAGINGEN ALS HET GAAT OVER KLIMAATVERANDERING, OOK OP HET GEBIED VAN WATER’

aan bod in de Green Deal. Ik vind dat we verantwoordelijkheid moeten nemen om oplossingen voor deze uitdagingen te zoeken, maar wel met gezond boerenverstand.’

Strategische Aanpak van Geneesmiddelen in het Milieu

De Europese Commissie publiceerde in maart 2019 de Europese Strategische Aanpak van Geneesmiddelen in het Milieu. Deze strategie ondersteunt de reeds bestaande Nederlandse Ketenaanpak Medicijnresten uit Water, waar de Nederlandse drinkwatersector aan meewerkt. *Hoe kunnen de vervolgcacties van deze strategische aanpak concreet bijdragen aan het verbeteren van de kwaliteit van Nederlandse drinkwaterbronnen?*

‘Als eindpunt van de Rijn en de Maas heeft Nederland er alle baat bij dat er ook op Europees niveau een strategische aanpak komt. Dit is een probleem dat niet stopt bij de grens! Concreet hoop ik dat de Europese Strategische Aanpak van Geneesmiddelen in het Milieu de focus zal leggen op (financiële) ondersteuning van onderzoek en innovatie in nieuwe detectiemethoden om medische residuen op te sporen. Maar je kunt ook denken aan de ontwikkeling van ‘groenere’, minder vervuilende medicijnen.’

‘Verder zou ik willen dat er een single use barcoding-systeem komt, waardoor alle medicijnen in de EU een duidelijk label krijgen. Daarop moet staan hoe je een medicijn op de juiste manier gebruikt, maar ook hoe je het op de juiste manier moet weggooien of bijvoorbeeld kunt terugbrengen naar de apotheek.’

Esther de Lange – CDA

Welke link heeft u met water?

‘Ik ben vicevoorzitter van de Europese christendemocraten (EVP) en delegatieleider van het CDA in het Europees Parlement. Maar mijn huis en hart liggen in Nederland, in het mooie Driebruggen in het Groene Hart. Toen ik nog in Waddinxveen woonde, was ik ongetwijfeld de ‘laagst-wonende’ Europarlementariër – ik moest collega’s altijd uitleggen hoe het in Nederland toch mogelijk is om zorgeloos 6 à 7 meter onder zeeniveau te wonen.’

‘Als volksvertegenwoordiger zet ik mij in voor een stabiel en zelfstandig Europa dat in een onvoorspelbare wereld in staat is om te beschermen wat van waarde is: onze economie, ons milieu en onze veiligheid. En dus ook onze kwetsbare delta. Ik ben lid van de commissie voor Milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (ENVI) en de Economische en monetaire zaken-commissie (ECON). Als voorzitter van de MEP Water Group in het Europees Parlement en lid van de milieuc commissie ben ik al jaren nauw betrokken bij de uitdagingen en kansen voor onze duurzame en innovatieve watersector.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘Klimaat en milieubescherming zijn centrale thema’s in de Green Deal-plannen. Water speelt een sleutelrol voor beide. De droge zo-

‘DE ‘LAAGST-WONENDE’ EUROPARLEMENTARIËR’

mers van de laatste jaren gingen gepaard met een lagere afvoer van rivieren, met de nodige gevolgen voor drinkwaterbedrijven. Het is mij welbekend dat klimaatverandering met onder andere extreem droge perioden een hoofdijndossier is geworden voor deze bedrijven. Het kan leiden tot het overschrijden van vergunningen voor het oppompen van grondwater, maar ook tot een relatief lagere kwaliteit van het inname water voor waterbedrijven die rivierwater gebruiken als bron. Bij de aankomende klimaatadaptatiestrategie moet de Europese Commissie de gevolgen voor kwalitatief en kwantitatief waterbeheer wat mij betreft zeker meenemen.’

‘De Green Deal stelt ook milieuvervuiling centraal. Duurzame landbouw krijgt daarbij hoge prioriteit. Landbouw en water kunnen niet zonder elkaar. Met het actieplan om de vervuiling van lucht, water en bodem naar nul terug te brengen en de ‘Boer tot bord’-strategie zal de druk van verontreinigende stoffen, nutriënten en antibiotica op het milieu aanzienlijk moeten worden beperkt.’

Meer aandacht voor water

In de EU krijgt water niet altijd de aandacht die het verdient. Voldoende water van goede kwaliteit is van het grootste belang voor diverse sectoren, zoals de energie- en de voedingsmiddelensector, de landbouw, de industrie en vanzelfsprekend de drinkwatersector. *Hoe kunt u ervoor zorgen dat het Europees Parlement aandacht blijft houden voor het belang van water op de vele beleidsterreinen, zoals de EU Green Deal, het industriebeleid en het landbouwbeleid?*

‘Het bewaken van de waterkwaliteit en -kwantiteit is een van de grootste uitdagingen van onze tijd. Als vertegenwoordiger uit een waterland zal water vanuit elke beleidsinval hoog op mijn agenda staan. De afgelopen decennia zijn in Europa al veel inspanningen geleverd om zich te concentreren op de uitdagingen in verband met water en om nieuwe strategieën en wetgeving te ontwikkelen. Met de Kaderrichtlijn Water en aanverwant beleid heeft de EU een van de meest ambitieuze waterwetgevingen ter wereld. De EU staat echter voor uitdagingen zoals klimaatverandering en opkomende stoffen. Voor het CDA blijft daarbij vooropstaan dat we ambitie moeten combineren met een werkbare aanpak in de praktijk. ‘Brussel’ moet met beide benen in de klei (of het veen of het zand) staan. Met die houding zal ik blijven proberen water in de diverse dossiers hoger op de Europese politieke agenda te plaatsen.’

Sophie in 't Veld – D66

Welke link heeft u met water?

'Als delegatieleider voor D66 in het Europees Parlement heb ik – naast privacybescherming, mensenrechten en migratie – ook milieu in mijn portefeuille. Ik ben onder andere opgegroeid in Delft, een stad waarmee ik een bijzondere band heb. Niet veel mensen beseffen het, maar Delft is de thuisstad van een van de belangrijkste instituten voor waterbouwkunde ter wereld: het UNESCO-IHE. Duizenden ingenieurs zijn over de hele wereld uitgevlogen om de lessen, die ze bij het IHE hebben opgedaan, in hun thuisland toe te passen. In mijn ogen is dit instituut een van de meest onderbelichte sterpelers van de Nederlandse kenniseconomie.'

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

'Veel van de onderdelen van de Green Deal gaan over regelgeving met betrekking tot energieopwekking en -bezuiniging. Als je echter de vraag stelt waarom we het doen, dan durf ik wel te stellen dat het antwoord altijd raakt aan water. De belangrijkste component van de dreiging die uitgaat van de huidige klimaatcrisis, is watergerelateerd. Het smelten van de ijskappen, het uitzetten van oceaankwater, overstromingen, verzilting, droogte of juist hevige regenval: allemaal raakt het aan water. Nagenoeg alle vormen van klimaatadaptatie hebben dan ook met water te maken. Wat mij be-

'ALLES HEEFT INVLOED OP ELKAAR'

treft moeten de huidige doelen van de Kaderrichtlijn Water zo snel mogelijk gehaald worden. Veel EU-landen lopen nog flink achter, inclusief Nederland. Daarnaast is schoon oppervlaktewater ook essentieel voor de biodiversiteit.'

Milieucommissie EP

U bent deze parlementaire periode lid van de milieucommissie in het Europees Parlement, die het EU-beleid voor klimaat, milieu en water bepaalt. *Wat hoopt u de komende vijf jaar op dit gebied met D66 te bereiken in deze commissie?*

'In het kort wil ik ervoor zorgen dat Europeanen de middelen krijgen om regeringen achter de broek aan te kunnen zitten, zodat zij doen wat ze hebben beloofd om de Europese en internationale afspraken te halen. Of dat nu gaat om water, lucht of klimaatdoelen: afspraak is afspraak!'

'Voor wat betreft water is het echt belangrijk dat de Europese Commissie de Richtlijn Stedelijk Afvalwater herzielt, die al bijna 30 jaar oud is. In die periode is er enorm veel veranderd, denk bijvoorbeeld aan microplastics en afvalresten van medicijnen die in het riool terecht komen. Renew Europe, de fractie waar D66 deel van uitmaakt, zet in op 'zero pollution'. We willen dat de Commissie met een cross-cutting strategie komt die lucht- en waterkwaliteit, gevaarlijke chemicaliën, industriële emissies, pesticiden en hormoonontregelaars aanpakt. We moeten stoppen dat los van elkaar te zien, want alles heeft invloed op elkaar.'

Bas Eickhout – GroenLinks

Welke link heeft u met water?

‘Ik werk hier in Brussel als GroenLinks-politicus nu al meer dan tien jaar op veel beleidsdossiers die nauw gerelateerd zijn aan water, zoals klimaat, landbouw en natuurbeheer. Momenteel ben ik vicevoorzitter van de milieuc commissie van het Europees Parlement. Zeer recentelijk heb ik nog de onderhandelingen op de Europese Drinkwaterrichtlijn voorgezeten. Daar heb ik me – onder andere – hardgemaakt voor nieuwe en striktere limieten voor gevaarlijke stoffen en voor een Europese verplichting om drinkwaterlekkages te bestrijden.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘Er zit een aantal veelbelovende aankondigingen in de Green Deal op het vlak van water. Daarbij denk ik dan bijvoorbeeld aan de toezegging van een ‘zero-pollution action plan’ voor water, en aan de doelstelling om de natuurlijke functies van grond- en oppervlaktewater te herstellen.’

‘We moeten echter niet vergeten dat de Green Deal ‘slechts’ een aankondiging van doelen en nieuwe acties is. De echte test komt natuurlijk bij de uitwerking ervan. Wat dat betreft ben ik erg teleurgesteld dat de nieuwe Europese Commissie zo snel mogelijk over de

‘DE GREEN DEAL IS ‘SLECHTS’ EEN AANKONDIGING VAN DOELEN EN NIEUWE ACTIES’

herziening van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) heen wil stappen, terwijl dat een dossier is dat nu concreet op tafel ligt.’

‘Het huidige landbouwsysteem heeft een zeer negatief effect op de waterkwaliteit en waterbeschikbaarheid in Europa. Het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (en de eraan gekoppelde 400 miljard euro) is hét uitgelezen Europese beleidsmiddel om daar structureel verandering in te brengen. Maar dan moeten er veel scherpere hervormingsvoorstellen van de Europese Commissie komen dan nu het geval is. Die kwestie gaat de Green Deal volledig uit de weg. En dat is, onder andere met het oog op water, geen goed nieuws.’

Aandacht voor klimaatadaptatie

Klimaatverandering met droge en warme perioden als gevolg, zoals de afgelopen paar jaar, heeft impact op de waterbeschikbaarheid en de kwaliteit van de drinkwaterbronnen. *Hoe kunt u eraan bijdragen dat de Europese Unie naast klimaatmitigatie ook aan klimaatadaptatie voldoende aandacht schenkt?*

‘Het ‘gemakkelijke’ van klimaatmitigatie is dat er vaak relatief eenvoudig een businesscase omheen te breien is. De stroom die een windmolen oplevert, kun je verkopen. Bij adaptatie is dat veel moeilijker. Het gaat dan meestal over puur publieke goederen, zoals het tegengaan van inklinking. Daar moet de overheid dus extra inspanningen leveren.’

‘Kenmerkend voor het huidige Europese investeringsbeleid is dat met 1 euro publiek geld zoveel mogelijk euro’s privaat geld aangehouden moeten worden. We zagen het onlangs weer bij de presentatie van het investeringsplan voor de Green Deal: alleen met behulp van allerlei ‘multipliers’ (en andere rekentrucs) komt het uit op 1.000 miljard euro. Klimaatadaptatie is de dupe van dit mantra, omdat het te weinig rendabel is – net als mitigatietechnieken die nog in de kinderschoenen staan.’

‘Het lostrekken van private investeringen voor duurzame projecten is noodzakelijk, maar niet voldoende. De EU moet veel meer gaan focussen op projecten die grote opbrengsten kunnen leveren voor mens en milieu, maar die economisch niet aantrekkelijk zijn voor particuliere investeerders. Dat kan onder meer via nieuwe begrotingsregels, via openbare aanbestedingen en via de Europese Investeringsbank. Aan die knoppen probeer ik dan ook te draaien ten behoeve van klimaatadaptatie.’

Mohammed Chahim – PvdA

Welke link heeft u met water?

‘In 2013 ben ik gepromoveerd aan de Universiteit van Tilburg op een methodologie, waarmee je bijvoorbeeld de optimale hoogte van een dijk (ring) kunt bepalen. Voor mij was het een mooie manier om mijn passie voor econometrie te combineren met een oer-Hollands probleem: ons land beschermen tegen het water. Na mijn promotie ben ik als onderzoeker aan de slag gegaan bij TNO, voornamelijk op het gebied van de energietransitie en milieu(economie).’

‘Sinds de verkiezingen van het Europees Parlement in mei 2019 ben ik Europarlementariër voor de Partij van de Arbeid. Namens hen zet ik mij binnen de commissie voor milieu, volksgezondheid en voedselveiligheid en in de commissie voor industrie, energie en onderzoek in voor een eerlijker en duurzamer Europa.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘De Europese Green Deal is een enorme kans voor de EU om het brede probleem van klimaatverandering als collectief aan te pakken. De uitstoot van broeikasgassen houdt zich niet aan landgrenzen. De European Green Deal van Frans Timmermans is een grote stap in de richting van een gezamenlijke aanpak van klimaatverandering. Net als broeikasgassen respecteert ook water geen menselijke grenzen.’

‘KLIMAATVERANDERING ALS COLLECTIEF AANPAKKEN’

Zo kan vervuiling van industrie in Duitsland problemen opleveren in Nederland. Daarom geloof ik in de samenwerking met de hele Europese Unie, als het aankomt op watermanagement.’

Internationale klimaatonderhandelingen

Als lid van de EP-milieuc commissie was u betrokken bij de VN-klimaatonderhandelingen in Madrid (COP25). *In hoeverre ziet u dat water in het algemeen en Sustainable Development Goal 6 (schoon water en sanitatie) worden meegenomen in dit soort internationale conferenties?*

‘De vervuiling van oceanen stond expliciet op de agenda van de afgelopen klimaatonderhandelingen in Madrid. Deze COP25 werd ook wel de ‘blauwe COP’ genoemd. Maar in de praktijk gingen de klimaatonderhandelingen in Madrid heel specifiek over artikel 6 uit het Akkoord van Parijs. Dit artikel gaat over de regels rondom de handel van internationale emissierechten. De media gaf daarvoor vooral veel aandacht aan deze onderhandelingen, en water verdween meer naar de achtergrond.’

‘Op de conferentie zelf waren veel ontwikkelde én ontwikkelingslanden vertegenwoordigd. Zij maakten ons duidelijk met welke uitdagingen zij te maken krijgen op het vlak van klimaatverandering en hoe ze die trachten op te lossen. En ik merkte natuurlijk wel dat water daarbij een terugkomend issue is. We mogen niet vergeten hoe belangrijk SDG 6 is, als het gaat over levenskwaliteit. Het zou mij dan ook niet verbazen als water een heel belangrijk thema zal zijn op de aankomende COP26, in Glasgow, in november van dit jaar.’

Bert-Jan Ruissen – SGP

Welke link heeft u met water?

‘Als geboren Zeeuw heb ik uiteraard veel met water te maken: ik kom uit de enige provincie met golven in het wapen! Ik groeide op in de polder, ónder de zeespiegel. En ik ging graag vissen in een bootje op de Westerschelde. Water heeft me altijd gefascineerd, zowel het water buiten als drinkwater binnen. Want wat is er gezonder dan gewoon een glas water drinken?’

‘Als kind was ik altijd geboeid door landbouw. Ik studeerde plantenkunde in Wageningen en werkte aan het landbouwbeleid. Aanvankelijk voor SGP-Europarlementslid Leen van der Waal en later bij het ministerie van LNV. Daarnaast was ik 13 jaar SGP-raadslid en ben ik in mei 2019 gekozen in het Europees Parlement voor de SGP. Daar mag ik me vooral inzetten voor landbouw, de visserij, het gezin, Israël en Nederland.’

Hoe ziet u de recent gelanceerde Europese Green Deal?

‘Wat betreft water wil de Green Deal vooral toe naar een schonere landbouw, is mijn indruk. Ik denk dat landbouw één van de bronnen is van chemicaliën in het water (meestal uit noodzaak om plantenziekten te bedwingen). Maar het is zeker niet de enige bron. Daarover had de Green Deal wel wat realistischer mogen zijn.’

‘IK GROEIDE OP IN DE POLDER, ÓNDER DE ZEESPIEGEL’

‘Sowieso is de Green Deal niet erg realistisch. Het plan kondigt circa 50 wetsvoorstellen aan vóór de volgende Europese verkiezingen – dat is gemiddeld één per maand. Dat lijkt me onhaalbaar veel. En de doelen zijn onrealistisch: 55% minder CO₂ in 10 jaar, terwijl we de voorbije 30 jaar circa 18% hebben kunnen verminderen. En daarvoor wil commissaris Timmermans 7,5 miljard euro budget – die er nog niet is – omtoveren tot 1.000 miljard euro aan investeringen. Het plan leest echt als ‘Morgen is iedereen rijk en alles groen’. Als SGP beschermen we het milieu en klimaat, maar wel op basis van degelijke plannen en niet gebaseerd op luchtfietserij. De SGP stemde dus tegen deze Green Deal.’

Europees landbouwbeleid

Het huidige Europese landbouwbeleid wordt herzien. Het EP zal met de lidstaten onderhandelen over het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) voor na 2020. *Hoe kan het toekomstige GLB een bijdrage leveren aan het verbeteren van de waterbeschikbaarheid en de juiste waterkwaliteit voor onder andere de agrarische sector?*

‘Ik denk dat het goed is als de EU meer steun geeft aan ‘smart farming’: boeren die met sensoren, satellieten en software precies kunnen zien waar ze moeten sproeien of spuiten. Deze toepassingen sparen milieu en kosten. De EU moet boeren en bedrijven helpen om daar veel meer op in te zetten. Dat kan door de technische ontwikkeling te steunen, maar ook door juridische belemmeringen weg te nemen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de vraag wie de data beheert van de sensoren en robots op de boerderij. En hoe behoudt de agrarische sector een positief imago, als de boerderij zou uitgroeien tot een ‘ICT control room?’

‘Als medeonderhandelaar voor het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) zal ik me hard maken voor ‘smart farming’-technieken: die helpen zowel de landbouw als de samenleving vooruit.’